Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

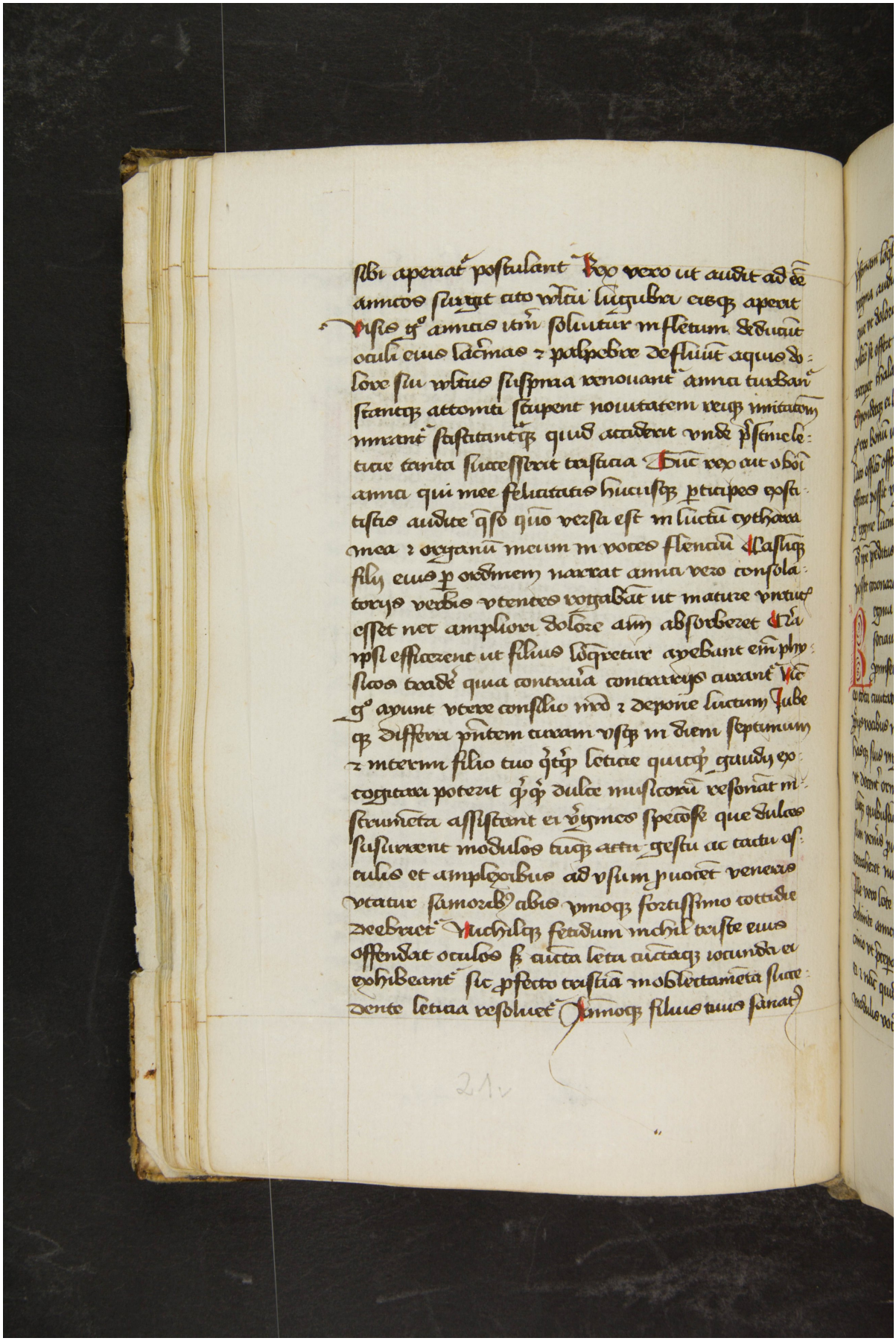

sibi aperiat postulant. Rex vero ut audit ad ea
amicos surgit ato vestes lugubres eisq; aperit
visis q' amicis iam solutis in fletum deuiant
oculi eius lacrimas ⁊ pulchrae defluunt aquas do-
lore sui vestes suspiria renouant anima turbant
stamineq; attonita saepent nouitatem reiq; inmitatem
mirant fastidiantq; quid acciderit vnde pristine le-
tiae tanta successerit tristitia. Huic rex aut o boi
anima qui mee feliciatis hucusq; principes posti-
tistis audite qso quo versa est in luctu cytharam
mea ⁊ organum meum in voces flentium. Classiq;
filij eius p ordinem narrat anima vero consola-
toryis verbis vtentes vorabat ut mature vnctus
esset ne ampliori dolore aim absorberet. Ita
vpsi efficerent ut filius loqretur ayebunt eum phy-
sicos tradere quia contraria contrariis curant. Vt
q' ayunt vtere consilio mro ⁊ depone luctum. Iube
q; differa pintem curam vsq; in diem septimum
⁊ interim filio tuo qtip letitiae quirq; quindy eo
cogitare potest q'q' dulce musicorum resonat in
strumenta assistant ei dymeos speciose que dulces
sustinerent modulos tuq; aetu gestu ac tactu ocu-
lis et amplexibus ad vsum pudoris venerio
vtatur. Amoreq; abis vmoq; fortissimo cottidie
recreet. Vt nihilq; fetidum michi triste eius
offendat oculos sic aucta leta auctaq; iocunda ei
exhibeant sic profecto tristitia in oblectamenta suae
dente letitia resoluet. Iamoq; filius tuus sanat